

TYGODNIK SALWATORSKI

15.01.09 r. • PISMO PARAFII NAJSWIETSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE • NR 4 (736) 1 • Rok 16

Ostatnie spojrzenie

Szopka u OO. Dominikanów

Szopka u OO. Bonifratrów

W Polsce przedłużamy ten czas o trzy tygodnie, ale i on się kończy. To już ostatnie spojrzenie na szopki. Ostatni tydzień, kiedy zwyczajowo śpiewamy kolędy, trzymamy w domu choinki. Na prawie rok chowamy lampki, bombki, łańcuchy. I dobrze. Byle tylko razem z nimi nie zapakować, nie schować Jezusa. Boże Narodzenie to dopiero początek Jego misji. Nadejdą trudne dni krzyża. Taka kolej ziemskiego życia. Ale po nim przyjdzie zmartwychwstanie. Dla wszystkich, którzy Jezusowi będą towarzyszyć w dalszej drodze.

(b)

Pomału

Cóż może być pięknego w lodowatej ścieżce
zdradliwie śliskiej wśród zwałów zdeptanego błota
w szerniałych zgniłych liściach, w mdłej zieleni głązów
i bladych płamach chłodnego
przedwczesnego słońca?

Za wcześnie na czułość! – nie pora na gody
nie nadeszła godzina, i czas nie gotowy
– i potok mętny, bijący brzeg, że aż boli
naśmiewa się przewrotnie pohukując
„powoli!”

powoli
iść dalej...
brzydotę wziąć w zęby
rozgryzać starannie, nie tracąc jej smaku
i popijać lekkiem
powiewem
wierzby...

z każdym krokiem bliżej
skrytego
w pomału

s. Agnieszka Koteja

Maryjny strumień w poezji

Pokojem zajaśnieje

Poezja Heleny Chłopek czerpie z prostoty i dobroci. Jej pierwszy wiersz zamieścił dodatek „Niedzieli” dla dzieci w 1936 roku. Tekst poświęcony był Niepokalanej jako królowej miesiąca maja. W duszy poetki maryjne odniesienie kształtowało się od lat dziecięcych, a potem gruntowało się podczas dramatycznych chwil jej życia. W siedemnastym roku życia autorka przeżyła śmierć matki. Sieroctwo zbliżyło ją do Matki Bożej. W tym czasie odbyła z ojcem pieszą pielgrzymkę na Jasną Górę. Ojciec Heleny dużo wcześniej wczytywał się w „Rycerza Niepokalanej” redagowanego wtedy przez ojca Maksymiliana. Pod jego wpływem poetka włączyła się w szeregi „Milicji Niepokalanej”.

(dok. na str. 3)

Spotkania z Ewangelią 3 Niedziela Zwykła

Jon 3,1-5.10; 1 Kor 7,29-31; Mk 1,14-20

Zostawili sieci i poszli...

"Czas się wypełnił i bliskie jest Królestwo Boże...." (Mk 1,15)

A. Przeczytać

Po arestowaniu Jana Chrzciciela Jezus zamieszkał w Galilei, w Kafarnaum. Tam rozpoczął nauczanie, tam wzywał do nawrócenia. Tam zaczął wybierać pierwszych uczniów. Kiedy słyszemy w Ewangeli, że na jedno słowo Jezusa dwaj bracia, Szymon i Andrzej, „z miejsca zostawili sieci i udali się za Nim” (Mk 1,18), trzeba pamiętać, że Jezus nie był już dla nich obcym człowiekiem. Jak pisze w swojej Ewangeli, św. Jan, spotkali się już z Nim nad Jordanem (J 1,35,nn). To Jan Chrzciciel wskazał na Jezusa i powiedział im: „Oto Baranek Boży”, a Andrzej poszedł zobaczyć gdzie Jezus mieszka. Potem przyprowadził swojego brata, Szymona (Piotra). Chodzili za Jezusem, słuchali Jego nauk, więc gdy ich zawołał, nie mieli już żadnych wątpliwości. Zostawili wszystko i poszli.

B. Przemysleć

Są ludzie, których Jezus wzywa na zawsze, na wszystko, jak wtedy Szymona i Andrzeja, Jakuba i Jana. Pozostawiają dom, rodzinę, pracę i towarzyszą Jezusowi aż do końca swoich dni, najpierw słuchając, potem nauczając. Kapłani, zakonnicy. Ale nie wszystkich Jezus woła aż tak. Aż tak, żeby te sieci zostawić już na zawsze. Większość z nas mieści się pośród reszty mieszkańców Kafarnaum, których Jezus nauczał wcześniej sam, a później z apostołami. Pośród tych, do których przemawiał, nie wymagając porzucenia wcześniejszego życia.

Jednak do każdego z nas kieruje to jedno wezwanie: nawracajcie się. Nie formie sieci, może nie dom, może nie ziemską mi-

łość mamy porzucić, ale jedno porzucić musimy: grzech. Grzech i wszystko, co do niego prowadzi. Nie można pójść za Jezusem naprawdę, jeśli nie jesteście gotowi zacząć życia na nowo. W rzeczywistości nie ma takiej możliwości: Panu Bogu świeczkę, a diabłu ogarek. Jeśli człowiek nie zdecyduje się na odrzucenie grzechu, nie Jezusa wybiera. Wybiera grzech i tego, kto od czasu rajy do grzechu kusi. Nie chcemy się z taką myślą zgodzić, bo w swoim sercu chcemy wierzyć, że Bóg jest dla nas najważniejszy. Ale nie będzie nigdy prawdziwego nawrócenia, jeśli nie popatrzymy na siebie w pełnej prawdzie. Kogo wybieram w konkretnej sytuacji? Boga czy szatana? Przykazanie czy pokusę? Podejmuję trud czy godzę się na grzech? Można żyć, balansując na granicy grzechu ciężkiego, można żyć trwając w grzechu, ale nie mówmy wtedy o nawróceniu. Nawrócenie, to zawsze kategoryczne zerwanie z grzechem.

To prawda, że jeszcze wiele razy się nie uda, że będziemy upadać ciągle na nowo, i na nowo musimy się dźwigać. A jednak, kiedy się wybiera Boga naprawdę, jest już zupełnie inaczej. Jest ta pewność wyboru. Może jest jeszcze upadek, ale już nie ma trwania w grzechu. Upadek, a nie trwanie. To wielka różnica.

C. Przemodlić

- Módlmy się za tych, których Bóg wzywa, by zostawili naprawdę wszystko dla Niego. By mieli siłę nie tylko wyruszyć, ale też przy Jezusie wytrwać do końca.

- Módlmy się, byśmy mieli odwagę wybrać Boga. Byśmy mieli siłę porzucić grzech, w którym tkwimy.

Teresa

Ważny jeden procent

Blisko trzysta milionów złotych zasililo w ubiegłym roku konta organizacji pożytku publicznego poprzez przekazywany jeden procent podatku dochodowego od osób fizycznych. Tym samym, jako Małopolskie, stanęliśmy na podium pod względem hojności - przekazując łącznie ponad 26 milionów złotych, co dało nam trzeci wynik w skali kraju. Już w ubiegłym roku rozliczaliśmy się zgodnie z nowymi, uproszczonymi zasadami przekazywania "jednego procenta". Warto je przypomnieć właśnie teraz, gdy wielu z nas przystępuje do wypełniania podatkowych deklaracji.

Kiedyś sami musieliśmy dokonywać przelewu, by zasilić konto organizacji pożytku publicznego. Teraz robi to na nasz wniosek naczelnik właściwego urzędu skarbowego. Podatnik musi wybrać organizację z wykazu, który sporządzają właściwi ministrowie na dzień 30 listopada poprzedniego roku. Publikowany jest on w Monitorze Polskim, jednak najprościej znaleźć go w Internecie (np. pod adresem www.pit.pl/1procent) lub też skorzystać bezpośrednio z informacji upowszechnianych przez zainteresowane organizacje.

Aby naczelnik urzędu skarbowego mógł w naszym imieniu dokonać przelewu, należy wskazać w zeznaniu podatkowym organizację pożytku publicznego poprzez podanie jej nazwy i numeru wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Maksymalna kwota wsparcia organizacji nie może przekraczać jednego procenta podatku należnego (zostanie ona pomniejszona o koszt wykonania przelewu). Przelew nastąpi w ciągu trzech miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego, czyli w przypadku większości podatników do 31 lipca 2009 roku. Warunkiem jest dokonanie terminowego rozliczenia z fiskusem. Warto dodać, że jeden procent mogą przekazać nie tylko płacący podatek dochodowy od osób fizycznych, ale również opodatkowani ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, objęci liniową 19-procentową stawką podatku oraz uzyskujący dochód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych.

Uproszczenie przekazywania jednego procentu na rzecz organizacji pożytku publicznego sprawiło, że w ubiegłym roku udało się pozyskać aż o 186 milionów złotych więcej, niż w 2007 (to wzrost przeszło o drugie tyle!). Warto więc zadać sobie nieco trudu, by w tym roku ten rekord również został pobity. Bo przecież decyzja, gdzie konkretnie trafi część płaconych przez nas podatków, to ważny wkład w budowanie prawdziwie obywatelskiego społeczeństwa.

(Red)

Więcej o zasadach przekazywania jednego procentu znaleźć można między innymi na stronach:

www.pit.pl/1procent/

jedenprocent.pl

www.malopolskie.pl/NGO

Anioł Pański 18 stycznia 2009

W ubiegłą niedzielę przypadał Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy. Nawiązując do tego wydarzenia, Benedykt XVI wspominał Św. Pawła, którego rok właśnie trwa. Wychowany według tradycji trzech kultur - żydowskiej, hellenistycznej i rzymskiej - Apostoł Narodów głosił Słowo Boże i wzywał do stworzenia wielkiej, jednej rodziny dzieci Bożych, niezależnie od narodowości, tradycji, kultury. Papież podkreślił, że „Taka jest również misja Kościoła, jak nigdy w tych naszych czasach globalizacji”. Hierarchowie i wszyscy katolicy powinni szczególnie dbać o pokojowe współżycie różnych narodów i plemion oraz otoczyć troską tych, którzy z różnych przyczyn musieli opuścić swój kraj.

oprac. MŁ

Maryjny strumień w poezji

Pokojem zajaśnieje

(lok. ze str. 1)

Wiadomość o śmierci głodowej Ojca Kolbego była dla niej wstrząsem, a poszukiwanie tuż po zakończeniu drugiej wojny światowej człowieka, za którego założyciel Niepokalanowa poszedł na śmierć głodową, głęboko zastanawiało. Wśród wydarzeń, które najbardziej utrwaliły jej postawę maryjną, już w wieku dojrzałym, było niebezpieczeństwo, jakie zawisło nad dzieckiem poetki. Zachorował jej dwuletni syn na ciężką astmę oskrzelową. Silny atak tej choroby, który nań przyszedł nagle w nocy, postawił matkę w granicznej sytuacji. Poczuli się zupełnie bezradna wobec śmiertelnego niebezpieczeństwa, gdyż nie skutkowały żadne lekarstwa. Znalazła się samotna z umierającym dzieckiem, które ciężkim kaszlem napełniało cały dom. Mąż jej był wówczas w pracy na nocnej zmianie. W tamtych warunkach nie można było myśleć o wezwaniu lekarza. Bezradna, postanowiła wyjść na chwilę do kuchni, aby nie patrzeć na mękę dziecka – i nabrać siły. Przed wyjściem uklękła przed obrazem Matki Bożej Częstochowskiej i z wyciągniętymi rękoma zawołała: Matko Boska, błagam Cię, uczyni z tym dzieckiem, co chcesz, bo ja już nic nie mogę. W domu zrobiło się cicho. Umilkł chrapiący oddech. Po ocknięciu się, matka przebiegła przez dwa mieszkania przejęta myślami, że dziecko nie żyje. Gdy się nad nim nachyliła, przekonała się zdumiona, że ono spokojnie zasnęło. Jego oddech stał się normalny i cichy. Dla strapionej matki nie było wątpliwości, że w tych okolicznościach Matka Boża przysłała jej z nadzwyczajną pomocą.

Pełna ufności w matczyną pomoc Bożej Rodzicielki poetka dzieli się swym doświadczeniem z czytelnikiem w mowie wiązanej.

*ks. prałat Stefan Misiniec***Helena CHŁOPEK**

* * *

Betlejem daleko
daleko
czy doszły nasze życzenia
może przebrzmiały jak echo
nad betlejemską krainą

Niech Gwiazda przywiedzie Mędrców
do naszej ziemi nad Wisłą
niech się na nowo narodzi
w nas Bóg

by na s odmienić
dziś i na przyszłość

Mędrco nam swoją zostawia
mądrość
Gwiazda
pokojem zajaśnieje
w ojczyźnie naszej zwycięży Dobroć
gdy Bóg się rodzi moc zła truchleje

SIERPNIOWA PANI

Jesteś pełna łaski w blaskach lata –
W słońcu, gwiazdach, obłokach,
powietrzu,
Jesteś w kłosach pszenicy i żyta,
W roześmianych dziecka żrenicach.

Adorują Cię poranne świąty
Symfonią skrzydlatych muzyków,
Usypiają wieczorne tęsknoty
Cichą mową lasów i strumyków.

Idziesz w sierpniu na polskie zagony,
Aby przed swym odejściem do nieba
Błogosławić żniwiarzy i plony,
By dla wszystkich wystarczyło chleba.

Przyniesimy Ci na ołtarz
w Twoje święto
Ziół naręcze, owoce i kwiaty,
Matko Boska Zielna Wniebowzięta,
Panno wierna sierpniowego lata

**Z nawiedzenia Parafii
Przez Jasnogórski Obraz (1998)**

Spocznij Matko
wśród świec i kwiatów
i ciszy słuchającej
naszego domu

Spójrz Maryjo
czego nam potrzeba
co stracone szepnij
jak naprawić zło

Matko z Jasnej Góry
błogosław mój dom
zagon sąsiada
i każdą rodzinę
Twojego Królestwa

MODLITWA WIOSENNA

Jesteś oddechem nocy
Świttem dnia majowego
Rosą karmiącą kwiaty

W promieniach słońca niesiesz
Sytość chleba dla ziemi
Cierpienie w nadzieje wplatasz
Błogosławiona Maryjo

Dla Ciebie ręk moich praca
I najpiękniejsze słowa
Umysłu i serca wzloty
Wiosennej ciszy mowa
Dla Ciebie

RÓZANIEC

Różaniec dni
z krzyżykiem lat
na wieczność tajemniczą
przynoszę Ci
Królowo gwiazd
w dzisiejszy wieczór

Różaniec mój
z nizanych ziaren
w zmęczonej ludzkiej ręce
Zdrowaśki łez
płynące z warg
w błaganiu i podzięce

Różaniec Twój
broń przeciw złu
lekarstwo mocy –
na każdy dzień
i każdą noc
gdy walczę
wśród przemocy

**NIEPOKALANA –
MAJA – KRÓLOWO**

W ciszy porannej dnia majowego
W pieśni słowika rozśpiewanego,
Czuję moc Twoja Pani Kochana
Niepokalana – Niepokalana

Niepokalana szumią Ci drzewa
Niepokalana skowronek śpiewa
I tych rzek woda szemrze
źródłana
Niepokalana – Niepokalana

Kwieciste łąki hołd Ci składają
Dla Ciebie wianki dziewczęta wija
Chwali Cię zorza wstająca z rana
Niepokalana – Niepokalana.

I wszystko co się w maju rozwija
I śpiew wieczorny „Ave Maryja”
Wszystko dla Ciebie Pani Kochana
Niepokalana – Niepokalana

Dojrzałość religijna młodych artystów (cz. XLIX)

ROZDZIAŁ IV: PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Głównym osiągnięciem przeprowadzonych badań jest fakt potwierdzenia tez wysuniętych w części teoretycznej, dotyczących obecności pewnych cech religijności, które występują w literaturze psychologiczno-religijnej, dotyczącej ludzi twórczych oraz artystów (niestabilność, arefleksyjność, względna centralność, słaba integralność, brak spójności, autentyczność, autonomiczność, zrewidowany narcyzm, nieortodoksyjność, religijność subiektywna, religijność mistyczna, „religijność bez łaski” i „religijność ateistyczna”). Jak się okazało, szczegółowe postulaty wywiedzione z referowanych w części teoretycznej badań, dotyczące wielowarstwowego rozumienia pojęcia dojrzałości w kontekście osobowości artystycznych, okazały się trafne. Struktura, funkcje, dynamika przeżyć religijnych potencjalnych artystów ukazała swoje specyficzne i skomplikowane wymiary.

Wydaje się, że trzeba postawić tezę, iż rozwój religijny w stronę dojrzałości poprzez twórczą i indywidualną inspirację posiada różną typologię, której znamionami są nie tylko ortodoksyjne (kościelne) zachowania (spójność, centralność, integralność, itd.), ale coś zupełnie przeciwnego. Mała liczba osób, u których występuje centralność przekonań religijnych albo ich spójność suponuje, iż u potencjalnych artystów dominuje inny niż „kościelny” typ dojrzałości religijnej (zakładając rozwojowe rozumienie dojrzałości), którego znaczna liczebność przytłacza swą wymową. Wydaje się dalej, że głównym wyznacznikiem dojrzałości religijnej w mniemaniu osób badanych jest autentyczność, która polega przede wszystkim na pokornej obecności czynnika transcendentnego oraz odrzuceniu wszelkiego adawania, napuszczenia, rutyny, fałszywym wskaźnikiem autentycznej religijności jest zgodność przekonań moralnych danej osoby ze znanym jej wzorcem obowiązującym. Wzorec ten obejmuje wszystkie dziedziny życia człowieka i w jędrze swoim zawiera ogólnoludzkie, wspólne wszystkim zasady moralności. Właściwym wskaźnikiem stopnia tej zgodności z wzorcem jest nie tyle uznanie norm swoistych dla wzorca, ile - w wypadku kolizji norm - uznanie norm najważniejszych ze względu na obowiązujące w tym wzorcu dyrektywy preferencji. Dlatego w traktowaniu moralności jako wskaźnika religijności należy wysunąć na pierwszy plan postulat miłości Boga i bliźniego i związane z tym normy. Ważna jest różnica między swością chrześcijańskim rozumieniem postulat miłości bliźniego, a sensem analogicznym tego postulat miłości obecny w kontekście pozareligijnym, kiedy występuje inne uzasadnienie tej normy, np. ze względu na solidarność międzyludzką. Oczywiście nie chodzi o to, aby człowiek religijny każdą normę i ocenę danej sytuacji uzasadniał, sięgając do racji religijnych, a każdą decyzję podejmował, przywołując religijną motywację, ale żeby nie odrzucał osobliwie religijnych ich uzasadnień. Jeżeli normy religijne oraz ich uzasadnienie są internalizowane przez jednostkę, konkretne decyzje moralne nie wymagają wówczas każdorazowych do nich odniesień. Dzięki tej internalizacji postępowanie jednostki jest autentyczne. Motywacja religijna nie wyklucza, a nawet wręcz zakłada motywację deontyczną (powinnościową). Uzasadnienia decyzji moralnych w religijności dojrzałej nie muszą sięgać piętra najwyższego” (Chlewiński)

Poszczególne elementy dojrzałości religijnej (postulatywno-oceniające) mogą być spełnione albo niespełnione, ale w pewnych konfiguracjach będą tworzyły podobną jednostkę semantyczną tj. dojrzałość psychologiczno-religijną. Ponadto wzajemne powiązania tych elementów mogą posiadać wielowarstwową strukturę, którą trudno dostrzec, stosując uproszczone i schematyczne zasady oceniania. Dlatego w dalszej części podjęto próbę uporządkowania wyników badań pod kątem ukazania tych różnych konfigura-

cji spełnionych i niespełnionych warunków dojrzałości, aby na ich tle ukazać rysującą się w zarysie typologię dojrzałości.

1. Wiarygodność uzyskanych wyników

Podjmując się próby interpretacji uzyskanych wyników, dotyczących obecności dojrzałych postaw w doświadczeniu religijnym badanych osób, trzeba wziąć pod uwagę ich wiarygodność. Biorąc pod uwagę wyniki obliczeń statystycznych związanych z zastosowanych metod ilościowych, należy powiedzieć, że osobowość potencjalnych artystów posiada pewne specyficzne cechy - w porównaniu do ogółu populacji - które świadczą o ich autentyczności, a zarazem o zdolności do poprawnego wglądu w siebie oraz otaczającą rzeczywistość. Tymi cechami są pojawiające się u badanych tendencje do pewnych zachowań:

- 1) do pogłębionej empatii,
- 2) do otwartości,
- 3) względnie dobrej zdolności do wglądu w „ciemną stronę osobowości”
- 4) świadczących o niestabilności emocjonalnej
- 5) świadczących o przewrażliwieniu (nasilenie cechy neurotyzmu oraz skłonności do reakcji lękowych we wszystkich podskalach).

Ponieważ w innych testach ilościowych nie zanotowano istotnych różnic (skłonności do przygód, nasileniu potrzeb, a zwłaszcza w skali kłamstwa i skłonności do impulsywności) można z tego wnosić, że wyniki testów jakościowych, dotyczące potencjalnych artystów, są relatywnie wiarygodne w stosunku do innych grup: zdolność do empatii, pogłębionego wglądu w siebie oraz otwartość w wyrażaniu własnych uczuć wzmacniają w poważnym stopniu wiarygodność uzyskanych wyników. Choć pojawiają się u badanych pewne niepokojące zjawiska (przewrażliwienie i niestabilność emocjonalna), są one związane z uwarunkowaniami osobowościowymi wszystkich osób twórczych (osobowość borderline).

Można powiedzieć, że struktura religijności prezentowanej przez potencjalnych artystów pozwala pozytywnie rokować o przyszłości religii w przemianach kulturowych, w kontekście subiektywizmu, pluralizmu i tolerancji (Levinas, Niewęgłowski). Potrzeba tylko uwzględnienia w przeżywaniu religijności strony motywacyjno-emocjonalnej, która ujawnia się w szeroko rozumianej kulturze: „synteza między kulturą a wiarą stanowi konieczność nie tylko kultury, lecz również i wiary. Wiara, która nie staje się kulturą, jest wiarą nieprzyjętą w sposób pełny, niewystarczająco przemyślaną i nie przeżywaną” (Jan Paweł II 1988).

c.d.n.

ksr

Emmanuel

w kenozie
w stajni
na mrozie uczuć
Dziecię
budzi nadzieję

przed bezbronnością
nawet zło topnieje

Maria Borcz

Zwierzyniecki konkurs literacki

Publikujemy prace nadesłane na IV edycję Zwierzynieckiego Konkursu Literackiego. Dziś przedstawiamy pracę Anny Hydzik z klasy V a ze Szkoły Podstawowej nr 32, która otrzymała wyróżnienie w kategorii „Publicystyka” i Radka Majerana z klasy V a ze Szkoły Podstawowej nr 31.

Rozmowa z Dziadkiem

Ja: Witaj Dziadku! Czy mógłbyś opowiedzieć mi o Zwierzyncu?

Dziadek: O tak, Zwierzyniec! Dawniej ta dzielnica nie wchodziła w skład Krakowa, lecz była całkiem odrębną wsią. Ten teren zamieszkiwało plemię Wiślan.

Ja: Którą dzielnicą w Krakowie jest Zwierzyniec?

Dziadek: Jest to VII dzielnica. Swoim obszarem obejmuje dawne wsie.

Ja: Czy ma on swoje tradycje i obyczaje?

Dziadek: Oczywiście! To właśnie stąd Lajkonik zaczyna swoje harce. A drugiego dnia Wielkanocy odbywa się tutaj odpust Emaus.

Ja: Czy wywodzą się stąd jacyś sławni ludzie?

Dziadek: Od dawna było tu wielu artystów i profesorów. Mieszkali tu: Jacek Malczewski - wspaniały malarz, Karol Hubert Rostworowski - poeta i dramaturg oraz Adam Bunsch - dramaturg i malarz.

Ja: Kiedy Zwierzyniec przestał być wsią i stał się częścią Krakowa?

Dziadek: W 1910 roku, czyli 98 lat temu.

Ja: Opowiedz mi teraz dziadku o kopcu Kościuszki.

Dziadek: Jest to jeden z czterech kopców krakowskich. Został usypany na wznieśieniu wzgórza Sikornik. Poświęcony jest, jak sama nazwa wskazuje, Tadeuszowi Kościuszce.

Ja: Jakie zabytki są najważniejsze na Zwierzyncu?

Dziadek: Jest ich bardzo dużo i wszystkie są wartościowe. Chociaż według mnie najpiękniejszy z nich to kościół Najświętszego Salwatora.

Ja: Czy Błonia można uznać za zabytek?

Dziadek: Oczywiście! Ta rozległa łąka została wpisana na listę zabytków w 2000 roku. Jest ona największą w Europie łąką w mieście. Jej początki sięgają 1162 roku.

Ja: Dziękuję dziadku za miłą rozmowę!

Dziadek: Zawsze z chęcią opowiem o naszym pięknym Zwierzyncu.

Anna Hydzik

Radek Majeran

Smog Zwierzyniecki

Witajcie moje dzieci. Jestem smokiem, który chce dbać o porządek w Krakowie. Czyste powietrze i zdrowa woda, to podstawa zdrowego wyglądu i dobrego samopoczucia na co dzień. Codziennie robię obchód wokół mojej jamy, sprzątam papiery i plastikowe butelki po turystach. Oni chyba nie wiedzą, że taki plastik rozkłada się przez kilkadziesiąt lat. Jeśli nie będziemy tego sprzątać, to utoniemy w śmieciach.

Od paru lat walczę ze zwierzynieckim smogiem. Wznoszę się ponad chmury i staram się poprzez ruch moich skrzydeł wywołać wichury, lecz jest to tylko Syzyfowa praca. Smog ciągle wraca, nie dając za wygraną. Wydycha swój trujący oddech nad całym Zwierzyncem. Gdyby tak wszystkie samochody w Krakowie i na Zwierzyncu jeździły na ekologicznej paliwie, to problem smogu sam by się rozwiązał.

Dzieci z krakowskich szkół skarżą się, że na placach zabaw i miejscach do tego przeznaczonych jest brudno i nie ma czym oddychać. I z tego powodu bez przerwy mają katar.

A najbardziej denerwują mnie ci, co palą papierosy. Nie dość, że niszczą sobie płuca, to zanieczyszczają innym atmosferę. No i te niedopałki rzucane wszędzie, gdzie popadnie.

Ech, wierzcie mi, dzieci, bycie smokiem i śmieciarzem na Zwierzyncu, to naprawdę wielkie wyzwanie i ciężka praca.

Nakładem Wydawnictwa "Jaś Czytalski" s.c. ukazała się w połowie grudnia 2008 r. książka pt. "Kolęda krakowska", której autorem jest Antoni Cieszydruk-Oczko, a ilustracje (32 akwarele z zabytkami Krakowa) wykonał Jerzy Pulchny.

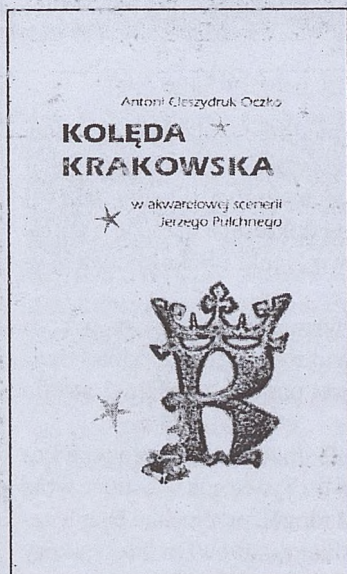
W niedzielę 25 stycznia o godz. 16-tej na scenie Teatru Zależnego Politechniki Krakowskiej przy ul. Kanoniczej 1 odbędzie się promocja tej książki.
Wstęp wolny

Kolęda o zmroku (fragment)

Na niebieskiej planecie przyszło do dzieci Dziecię przyszło tak jak co roku z pierwszą gwiazdką o zmroku

Przyszło Dziecię z wysoka do tych na wsi i w blokach do tych dużych i małych do tych które czekały

Przeniknęło przez mury rozśpiewały się chóry w blasku świecy łąza świeci przyszło Dziecię do dzieci (...)

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

* * *

We wtorek nieustanna nowenna do Bł. Bronisławy o godz. 19.00.

* * *

Składka na tacę w przyszłą niedzielę przeznaczona jest na potrzeby Seminarium Duchownego, a do puszek przed kościołem dla najbardziej potrzebujących naszej parafii

Ośrodek Badań nad Myślą Jana Pawła II
Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie
zaprasza na wykłady otwarte

Wykłady odbywają się w Centrum Jana Pawła II przy ul. Kanoniczej 18 w Krakowie, o godz. 17.00.

19 II 2009 – ks. dr hab. Jan Machniak, prof. PAT (Kraków), „Św. Jan od Krzyża w interpretacji Karola Wojtyły”

19 III 2009 – dr hab. Ewa Podrez, prof. UKSW (Warszawa), „Jak pięknie i mądrze żyć według Karola Wojtyły”

23 IV 2009 – ks. dr hab. Alfred Wierzbicki (KUL, Lublin), „Osoba jako centralna kategoria filozofii Karola Wojtyły”

21 V 2009 – ks. dr Andrzej Dobrzyński (PAT, Kraków; Ośrodek Dokumentacji Pontyfikatu, Rzym), „Dwie interpretacje Soboru Watykańskiego II. Karol Wojtyła i Josef Katzinger”

W Krakowie

Było:

~ W pierwszym tygodniu stycznia krakowski azyl przyjął aż 30 wyrzuczonych psów. Obecnie przyjmowane psy mają wszczepiane czipy z zakodowanymi danymi ostatniego właściciela, co umożliwi elektroniczną identyfikację. Aby uniknąć powiększania liczby bezdomnych zwierząt, większość suk poddawana jest sterylizacji

~ Pozwolenie na budowę przy al. Focha hali 100-lecia Cracovii już jest, ale nie ma pieniędzy na rozpoczęcie inwestycji

~ Styczeńową Krakowską Książką Miesiąca został „Rynek Główny w Krakowie” Waldemara Komorowskiego i Aldony Sudackiej

~ W Krakowie tej zimy zamrzły już dwie osoby (w całej Małopolsce – cztery). A niektórzy bezdomni nadal bardzo niechętnie korzystają z noclegowni i nawet w wielkie mrozy nie dają się do niej zawieźć

~ Kolejne narodziny w krakowskim ZOO: dwie małpiatki lori (choć z reguły rodzi się jedna). Można je zobaczyć w pawilonie nocnym, razem z rodzicami i starszą siostrą, która pomaga w opiece. Dorosłe lori ważą ok. kilograma, mają do 25 cm, żywią się owadami i jajami

Jest:

~ Od nowego roku dla krakowskich taksówek obowiązuje jedna strefa

~ Do końca stycznia w Galerii Nafta (ul. Lubicz) można oglądać wystawę „Generał Władysław Sikorski”

~ Sezonowe lodowisko na Błoniach czynne jest w godz. 9-22. Wstęp – 8 zł dla dorosłych, 6 zł ulgowy. Wypożyczenie łyżew 6 zł, szatnia 1 zł. Czynne będzie prawdopodobnie do połowy marca

Zakończenie Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

25 stycznia o godz. 17.00 – Uroczyste zakończenie Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, jak co roku, w bazylice OO. Dominikanów przy ul. Stołarskiej 12.

W programie:

- Msza święta pod przewodnictwem ks. kard. Stanisława Dziwisza;
- projekcja filmu „Ty kołaczysz do moich drzwi”;
- skromny poczęstunek przygotowany przez Międzynarodową Fraternię Ekumeniczną.

Za uczestnictwo w nabożeństwie na zakończenie Tygodnia Modlitw można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

Kalendarzyk liturgiczny:

*** 25 I (niedziela) - 3. Niedziela Zwykła
Czytania mszalne: Jon 3,1-5.10; 1 Kor 7,29-31; Mk 1,14-20
- święto nawrócenia św. Pawła Apostoła
*** 26 I (poniedziałek) - św. Tymoteusza i Tytusa, biskupów
*** 27 I (wtorek) - bł. Jerzego Matulewicza, biskupa
*** 28 I (środa) - św. Tomasza z Akwinu, kapłana i doktora Kościoła
*** 29 I (czwartek) - bł. Bolesławy Marii Lament, dziewicy i św. Anieli Merici, dziewicy
*** 30 I (piątek) - bł. Bronisława Markiewicza, kapłana
*** 31 I (sobota) - św. Jana Bosko, kapłana, patrona wychowawców

Będzie:

~ Na przełomie stycznia i lutego w Krakowie odbędzie się kongres PiS, do chwili oddania TS do druku nie było jeszcze wiadomo gdzie

~ Choć obowiązek nauki dla 6-latków przeniesiono w Polsce na rok 2012, a teraz jedynie będą miały do tego prawo bez opinii poradni psychologicznej, w Krakowie rodzice są gorąco zachęceni, by swoje dzieci posłali jednak do szkoły. Małopolskie dzieci nie są dojrzałe od innych, naszym problemem jest brak miejsca w przedszkolach. Krakowski Wydział Edukacji liczy, że wcześniejsze posłanie dzieci do szkoły rozładowałoby trochę tę poważną kwestię

~ W Krakowie zabrakło 500 miejsc w żłobkach, nie ma pieniędzy na budowę nowych

Być może:

~ Krakowska Szkoła Wyższa już niedługo będzie nosić nazwę Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Akademią może zostać uczelnia, która ma uprawnienia do nadawania w dwóch dyscyplinach stopnia doktora, a decyzję o zmianie nazwy podejmuje Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

~ Po kilkakrotnym przesuwaniu terminów już wiosną w centrum miasta staną parkomaty. W sumie będzie ich ponad trzysta, ale na początek 215. Godzina postoju w płatnej strefie kosztuje 3 zł

~ Nie udało się do końca roku 2008 zbudować obiecanego kolejnego odcinka ścieżki rowerowej do Tyńca, ale być może wraz z rozpoczęciem sezonu będzie już można przejechać bezpiecznie. Chodzi o odcinek od ul. Praskiej do ulicy Do Groty, który jest ruchliwą i wąską ulicą z niebezpiecznym zakrętem

opr. BS

Plebiscyt

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie organizuje plebiscyt publiczności na najpopularniejszy spektakl prezentowany na scenach Teatru w 2008 roku. Należy wskazać tylko jeden wybrany spektakl, wypełniając kupon dostępny w kasie Teatru i w Biurze Rezerwacji, a następnie wrzucić do urny (w kasie, w foyer Teatru) lub wysłać pocztą. Głosy można przekazać również pocztą elektroniczną na adres info@slowacki.krakow.pl, podając tytuł spektaklu i dane kontaktowe osoby zgłaszającej.

Każdy uczestnik plebiscytu weźmie udział w losowaniu atrakcyjnych nagród. Pełny regulamin Plebiscytu jest dostępny na stronach internetowych Teatru: www.slowacki.krakow.pl. Termin przekazania głosów na wybrany spektakl upływa 28 lutego 2009 roku, losowanie nagród wśród uczestników odbędzie się 15 marca, a ogłoszenie wyników 27 marca 2009 roku.

Lista spektakli objętych głosowaniem w Plebiscycie publiczności 2008:

Akompaniator, Anna Burzyńska, reż. Józef Opalski
 Bliżej, Patrick Marber, reż. Redbad Klijnstra
 Bułhakow, Maciej Wojtyśzko reż. Maciej Wojtyśzko
 Całe życie głupi, Maciej Wojtyśzko reż. Maciej Wojtyśzko
 Chory z urojenia, Molier, reż. Giovanni Pampiglione
 Dracula, Bram Stoker, reż. Artur Tyszkiewicz
 Dzika kaczka, Henryk Ibsen, reż. Magdalena Łazarkiewicz
 Frank V. Komedia bankierska, F. Dürrenmatt, reż. K. Babicki
 Galgenberg, scen. i reż. Agata Duda-Grac
 Głowa pełna słońca, czyli o czym marzył Yves Montand, T. Zięba
 Ja, Feuerbach, Tankred Dorst, reż. Krzysztof Orzechowski
 Kordian, Juliusz Słowacki, reż. Janusz Wiśniewski
 Kraina kłamczuchów, Maciej Wojtyśzko, reż. Maciej Wojtyśzko
 Lucja Szalona, Don Nigro, reż. Magdalena Piekorz
 Orkiestra „Titanic”, Christo Bojczew, reż. Andrzej Domalik
 Ożenek, Mikołaj Gogoł, reż. Maciej Sobociński
 Pokojówki, Jean Genet, reż. Józef Opalski
 Pułapka na myszy, Agatha Christie, reż. Olga Lipińska
 Pułapka, Tadeusz Różewicz, reż. Krzysztof Babicki
 Rozmowy poufne, Ingmar Bergman, reż. Iwona Kempa
 Tango Piazzolla, Anna Burzyńska, reż. Józef Opalski
 Wesele, Stanisław Wyspiański, reż. Bodolay

Wspomnienie 26 stycznia

Św. Tymoteusz z Efezu (I w.)

Pochodził z Listrii, kolonii rzymskiej w Likaonii. Ojciec był Grekiem - poganinem. Matka Tymoteusza, Żydówka, została nawrócona i ochrzczona przez św. Pawła. Jej wykształcony i rozczuty w Piśmie Świętym syn stał się wkrótce ulubionym uczniem św. Pawła, który poświęcił mu swoje dwa listy pasterskie. Był też przez niego wysyłany z misjami do Koryntu, Filipi i Salonik, towarzyszył także mistrzowi w podróżach misyjnych do krajów śródziemnomorskich, wreszcie został przez niego mianowany biskupem Efezu.

Tymoteusz zginął z rąk fanatycznego tłumu, gdy starał się odwieść ludność od obchodzenia święta Catagogia, w czasie którego dochodziło do rozlewu krwi i gwałtów. Miał wtedy przeszło osiemdziesiąt lat.

W ikonografii przedstawia się go z kijem i kamieniami. Jego relikwie trafiły do Konstantynopola, potem dostały się w ręce krzyżowców i dopiero w 1945 r. odnaleziono je w katedrze w Tremdi.

MM

Z serwisów informacyjnych

☞ Barack Obama został zaprzysiężony jako 44. prezydent Stanów Zjednoczonych. Przysięgę, złożoną na tzw. Biblię inauguracyjną Abrahama Lincolna, odebrał na Kapitolu prezes Sądu Najwyższego John Roberts. Prezydent Barack Obama na inaugurację swojej prezydentury otrzymał list od przewodniczącego episkopatu Stanów Zjednoczonych Kard. Francis George, w którym amerykańscy biskupi deklarują gotowość konstruktywnej współpracy. Jednocześnie zapowiadają, iż w kwestiach tak zasadniczych, jak obrona życia czy małżeństwa, nie ma możliwości żadnego kompromisu.

☞ Po 22 dniach izraelskiej ofensywy w Strefie Gazy doszło do przerwania ognia. Według źródeł medycznych, w trakcie walk zginęło co najmniej 1300 Palestyńczyków, a ponad 5300 zostało rannych.

☞ 18 stycznia papież Benedykt XVI ogłosił Mediolan miastem kolejnego VII Światowego Spotkania Rodzin, roboczy temat spotkania to „Rodzina, praca i świętowanie”.

☞ Zdaniem prof. Zbigniewa Brzezińskiego, byłego doradcy prezydenta Jimmego Cartera ds. bezpieczeństwa narodowego, to Rosja przegrała w konflikcie gazowym z Ukrainą, gdyż nie udało się jej poróżnić Ukrainy z Europą. Po trwającym prawie 2 tygodnie sporze, gaz popłynął do Europy rękami 20 stycznia.

☞ 19 stycznia kościoły wschodnie obchodziły święto Chrztu Pańskiego, zwane także Świętem Epifanii lub Objawienia Pańskiego. Święto to jest odpowiednikiem uroczystości Trzech Króli w Kościele katolickim. W Polsce święto Chrztu Pańskiego obchodzą wyznawcy obrządków bizantyńsko-ukraińskiego, bizantyńsko-słowiańskiego i Ormiańskiego Kościoła Katolickiego, Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego, a także staroobrzędowcy.

☞ Premier Donald Tusk przyjął dymisję Ministra sprawiedliwości Zbigniewa Cwiakalskiego, będącej następstwem samobójstwa trzeciego z zabójców Krzysztofa Olewnika.

☞ Ukraiński parlament przyjął nowe prawo umożliwiające wspólnotom religijnym przejmowanie na własność lub w wieczyste użytkowanie terenów należących do państwa bądź gmin. Dotychczas dla celów religijnych można było jedynie wynajmować teren publiczny, na którym wybudowano kościół lub cerkiew. Nierozwiązany pozostaje problem zwrotu majątków kościelnych, w tym świątyń, bezprawnie zagrabionych przez reżim komunistyczny.

☞ „Gość Niedzielny” utrzymał drugą pozycję pod względem sprzedaży wśród tygodników opiniotwórczych – wynika z danych opublikowanych przez Związek Kontroli Dystrybucji Prasy za listopad 2008 roku. Liderem pozostaje tygodnik „Polityka”, na trzecim miejscu jest „Newsweek”, a czwartą pozycję zajmuje „Wprost”.

☞ Po ponad trzyletniej przerwie do wyczynowego sportu powraca Amerykanin Lance Armstrong, siedmiokrotny triumfator Tour de France. Kolarz uczestniczy obecnie w Australijskim wyścigu Tour Down Dunder, jego celem na ten rok jest ponowny udział w wyścigu Tour de France.

23 stycznia odbyła się polska premiera filmu Edwarda Zwicka „Opór”. Film opowiada historię braci Bielskich, którzy w lasach wokół Nowogródka i Lidy stworzyli oddział partyzancki złożony z ludności żydowskiej. Oddział działał od 1942 roku do czasu wyzwolenia tych terenów przez Armię Czerwoną dwa lata później.

☞ 18 stycznia nastąpiło oficjalne zakończenie Rajdu Dakar. Rajd ukończyło 268 pojazdów z 500, które 3 stycznia stanęły na starcie. Wśród nich byli Polacy: Krzysztof Hołowczyc, Jakub Przygoński, Jacek Czachor, Krzysztof Jamruż i Rafał Sonik.

BAR

Przegląd prasy

Resocjalizacja wielokrotnych przestępców, recydywistów, gangsterów – czy ma w ogóle sens? Z każdym kolejnym powrotem takich ludzi do więzienia coraz bardziej wydaje się, że nie. Jednak – jak pokazuje przypadek głogowskiego Doru Uzdrawienia Chorych, o którym pisze Krzysztof Król w ostatnim „Gościu Niedzielnym” – warto próbować.

W Domu Uzdrawienia Chorych, prowadzonym przez wspólnotę Cichych Pracowników Krzyża, na turnusy rekolekcyjno-rehabilitacyjne przyjeżdża wielu chorych. Wyczerpani walką z chorobą – szukają wsparcia duchowego, jak i fizycznego. Wielu z nich wymaga codziennej opieki i pomocy w najprostszych życiowych czynnościach. Ks. Stanisław Łada, duszpasterz osób niepełnosprawnych archidiecezji gdańskiej, wpadł na pomysł, by takimi opiekunami – wolontariuszami w Domu Uzdrawienia – zostali więźniowie.

Przedsięwzięcie okazało się strzałem w dziesiątkę. Wieloletni, wielokrotni więźniowie nieoczekiwanie chętnie i z powodzeniem zajęli się chorymi. Nie tylko pomagają im na co dzień, ale po prostu spędzają z nimi czas, rozmawiają. „(...) ich praca przynosi efekty, a w nich samych coś się zmienia” – mówi Ryszard Kędzia, dyrektor więzienia, które nawiązało współpracę z Domem Uzdrawienia.

Siawek, dwukrotny recydywista, który zaprzysiął się ze swoim chorym podopiecznym – lekarzem cierpiącym na stwardnienie rozsiane, chce wreszcie zacząć normalne życie. Krzysztof, były gangster, od chorych nauczył się, iż wiara w Boga daje siłę i szczęście. Dziś mówi: „Wiem, że mogę to zmarnować, ale zrobię wszystko, żeby tego nie zaprzepaścić”.

Co się stanie z tymi i innymi bohaterami artykułu Krzysztofa Króla? Sami zdecydują. Ale otrzymali szansę na rozpoczęcie normalnego, uczciwego życia; najlepszą, jaką mogli kiedykolwiek dostać.

oprac. MŁ

K. Król: *Wyrok z happy endem* „Gość Niedzielnym” nr 03/2009

Katedra Teologii i Informatyki Biblijnej
Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie
zaprasza na Wykłady Otwarte poświęcone problematyce:

Biblia w Kulturze Świata

wykłady odbywać się będą w trzecio soboty miesiąca do maja, w budynku przy ul. Franciszkańskiej 1, w godz. 10.00-14.00

18 października 2008

Biblia a kultura mezopotamska – ks. prof. dr hab. Tomasz Jelonek
Mezopotamia dziś – ks. ppłk mgr lic. Sebastian Piekarski

21 lutego 2009

Biblia a kultura perska – ks. prof. dr hab. Tomasz Jelonek
Irańskie źródła apokaliptyki – ks. dr Bogdan Zbroja

21 marca 2009

Stary Testament a kultura grecka – ks. prof. dr hab. Tomasz Jelonek
Kulty religijne w starożytnej Grecji – ks. dr hab. Roman Bogacz

18 kwietnia 2009

Nowy Testament a kultura grecka – ks. prof. dr hab. Tomasz Jelonek
Grecja śladami św. Pawła – dr Wiesław Kic

Płytoteka kultury, subiektywnie

"Ciotka Matylda", "Naftalinowy świat" - te przeboje krakowskiej grupy artystycznej zna chyba każdy z pokolenia wychowującego się w okresie komuny, a które zakładało rodziny pod koniec lat 80-tych. Zespół założony przez Andrzeja Sikorowskiego jest pewnego rodzaju odniesieniem do tamtych czasów (rozpaczliwe wołanie Tretter o przekładanie rodziny ponad walkę z ustrojem). Płyta „razem” uplasowała się w okresie największej inwencji twórczej "Pod budą". Jest płytą na wskroś przekrojowa - w której słyszemy, chyba po raz pierwszy głos córki Andrzeja, w utworze "Głos... z oddali". Album infantylny czasami, melancholijny, nastrojowy, jak sami śpiewają "Śpiew taki przejrzysty, że się od niego świat zapala". "To jest melodia" niekończąca by się zdawało. A już szokujący dla słuchaczy będzie z pewnością ostatni otwór. Może nie zawsze trzeba wypijać do dna życia? "I tyje..."

"Razem", Pod Budą, EMI

Biały anioł, tajemnicza biała dama krakowskiego szopkarstwa, piwniczna muza Piotra S. - taka postać przemyka po mglistych zaułkach Krakowa, roztaczając wokół siebie aureolę iście Gałczyńskiej. Płyta jest jedną z nielicznych autorskich nagrań artystki, w całości przepelniona baśniową "żywą wodą". Płyta poetycka, czasami dziwna w odbiorze, dziwna jak dziwne i nieprzeniknione były bajki, jakie opowiadali nam dziadkowie.

Anna Szalapak, "Żywa woda"

Obecne nagrania płytowe zespołu prowadzonego przez Suzukiego, w świecie melomanów określane są mianem twórczości "japońców wykonujących Bacha". Owa japońskość wyrażana jest poprzez niezwykle przejrzyste i nowatorskie po części podejście do twórczości mistrza niemieckiego.

Płyta jest zapisem zmagania artystów z jednym z najczęściej wykonywanych dzieł Bacha - Koncertów Brandenburskich. I porównując je do groma wykonan. nistety nie można wyczuć wielkiego nowatorstwa. Ot znana z poprzednich nagrań przejrzystość oraz werwa. Choć czasami może o to tylko chodzi?

J.S. Bach, "Brandenburg Concertos" Bach Collegium Japan, BIS

Piotr Tumiaajski

TYGODNIK SALWATORSKI - Redakcja: Bogumiła Szewczyk (red. nacj), ks. Stanisław Radoń (asyst. kościelny),

Łukasz Strutyński, Piotr Tumiaajski, Jarosław Dziłek, Grzegorz Michaldo, Maria Gracja Małecka, Magdalena Łasak

Najbliżsi współpracownicy: ks. Krzysztof Biros, Piotr Śliwiński, Marta Mardyla, Daniel Rojewski, Stanisław Malik

Kontakt z TS: tel. 012-4272562 wieczorem; adres pocztowy: 30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88; e-mail: bog-szew@wp.pl

Strona internetowa: www.tygodniksalwatorski.pl (administruje Roman Topór-Mądry). Druk: Pracownia AA - Plac na Groblach 5

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i korekt językowej tekstów.

Tygodnik można zaprenumerować w zakrytli kościoła SS. Norbertanek. Można go nabywać we wszystkich kościołach na terenie Parafii,

w kościele Bożego Miłosierdzia, w sklepiu "U Dzicza" przy ul. Św. Bronisławy, w Salonie Fauny i Flory „Paradise" przy ul. Włoczków 6.